

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
 — Бургаски Окръг. —

Излиза всяка
 СЕДМИЦА

Всичко за вестника
 се изпраща до
 редакцията му—

ул. „Кафтанджийска“ № 12.

Директор: К. Илнев
 адвокат

ДА НЕ ДАВАМЕ ПОВОД за подозрение.

Много долно мнение имат за нашия народ и за новото правителство, всички ония, които ни приписват какви да било военнлюбиви замисли. Че сме правили грешки в миналото, че някои от нашите бивши управници сж били недостатъчно предвидливи, че сжс своята политика те сж нарушавали дори историческите принципи на морала, като сж отвржчали на доброто с зло, поне ние няма да го отричаме. И сме длбоко убедени, че с това не правим никакво зло на своя народ; напротив, с това изкупуваме до една степен чуждите грехове, като показваме, че не сме закоренели в злоумишленост, но че имаме способността да признаем грешките си и да ги поправим. Не сме ние пжрвите, нито ще бждем последните грешници на света, но най-лесно ще се прости вината на ония, които се разкаят и които се мжчат да не ги повтарят.

Но да оставим на страна миналото; нека се ограничим само в фактическото положение на нещата и нека от това гледище обсждим въпроса, има ли какъв — годе интерес Бжлгария от разбжркване на работите на изток? Ако има такива бжлгари, те трябва да бждат или неуравновесени, или пжк агенти на някои наши сжседи. При сегашното положение на нашето отечество само мират е спасителен. И ние трябва да направим всичко не само да не го нарушим, но и да не дадем повод да се мисли, че кроим да го нарушим. Не трябва да го считаме за унижение, като кажем, че сме отслабнали повече от колкото допусчат дори интересите на Великите джржави, които сж заджлжени да се грижат за умиротворението на Балканския полуостров.

Ние сме приятели на новото правителство и считаме за длг, когато се касае до едно несправедливо обвинение, да го опровергаем, до колкото средствата и положението ни позволяват. Всички разбираме големото значение на неприкосновенността на Нйойнския долвор. Всеки опит за насилствено изменение ще докара не подобрене на положението, а едно още по-голямо влошаване. Това го разбират всички бжлгари и за това желанието на всички е, да се вджхне дове-

рие у Великите сили кжм нашата лоялност и да се действува по такжв начин, щото да се подобрят отношенията ни с всички наши сжседи без изключение. Само този е начинжт, който може да ни спаси от нови бури и злощастия. Днес никоя джржава няма такава належаща нужда от мир както Бжлгария. Това го сжзнава целия наш народ. Остава да го пазим и да не даваме повод за подозрения.

ДО КЖДЕ СТИГНАХА.

Още вжв времето, когато дружбашината не беше тжй развратена и изродена в политическа мафия, каквато я виждахме напоследжк преди да рухне, тя носеше в себе си една психология опасна за обществения ред и джржавното развитие. Вжрху почвата на тая психология цжфнаха и вжзбуяха грабителството, корупцията и циничното пренебрежение кжм всякакви форми и изисквания на закона. В нейната основа лежаха сжсловният егоизм и смжртната ненавист — два елемента, които правяха от дружбашината лика-прилика на болшевизма.

Тая психология подчиняваше общия, големия интерес на джржавата и племето под интереса на партията. Тя неволно подтикваше кжм всякакви политически и вулгарни престжпления дружбашките водачи, които в умствената си нишета, не виждаха по далеко от нуждите и интересите на партията и свеждаше всичко кжм запазване на властта.

В тая психология имаше своя произход и оная логика, която лесно оправдаваше и обясняваше всички посегателства вжрху обществения имот, всички атентати против законността и против правата на гражданина и селянина: разграбването на арсенала; безграничното кредитиране на народния магазин; редуването на дружбашките министри по луди командировки и разходки по цялото земно кжлбо; ограбването на народната банка; масови и единични покушения против живота на политическите противници; „масловети“, шайкаджилжк и пр. Потжнали в престжпления и

беззакония и увжлчени сжвсем от властта, дружбашките водачи стигнаха до там, че обявиха официално партията за не-легална и революционна и узакониха насилието спрямо противниците си.

Всичко това говореше в сжшност само за безсилието на дружбашката мафия. Никой не се стресна от техните закани и всеки сжзнателен гражданин изпжлни своя длг на 9 юний т. год. На тая историческа дата дружбашите разбяха, че с референдума и черната бюлетина те си изтжкаха своя погребален саван.

МЛАДИТЕ.

След станалата промена, много млади хора, пропити от мисжлта, да запазят здравето и ценното у народа, сж решили да се сжберат в скоро време на конгрес, за да пристжпят кжм якото установяване на своите положителни принципи и здравето организиране на своите редове. Самото това обстоятелство вече говори много за една промена, за едно отрезвление, което започва да се очертава на политическия хоризонт. До преди години всичко младо, опивано от идеализма на далечни и неприложими доктрини, неминуемо правеше един стаж при крайните, школуваше в тяхната вяра и идеализм, спомена от които вжсаяше после и в реалната политика, на която се посветяваше. Много от днешните политически пжрвенци в Бжлгария сж добили пжрвата си политическа школа при тия крайни течения.

Времето на тоя идеализм у крайните, обаче, вече мина и от далечни неприложими идеалистични доктрини, подир които се увличаше всичко младо, те се превжрнаха в мрачни разноцветни диктатури, в които инстинктжт на тжмни и вжзбудени тжлпи замести светлата вяра на идеалистите и младите, и, вместо една свободна демокрация, ние не само в Русия, но и в Бжлгария, през дружбашкия режим, имахме една мрачна и задушаваша охлокрация, която издигаше гонението, насилието и просташината в народовластнически принцип и джржавнически култ.

Младите, които с такава сила се проявиха при промената, и които скоро ще се сжберат на конгрес, се явяват като естествен противовес, справедли-

во младенческо негодувание против всяка тирания, от кждето и да иде тя. Това сжвзмане, това естествено вжзмушение не е явление изолирано само в Бжлгария.

Вжв всички страни, гдето обществото е било подложено на заплашвания, буйства и насилия от организации и тжлпи, у които демагози сж гжджличкали най-тжмни инстинкти, сж ставали промени като тая, която стана у нас на 9 юний т. г., и които промени сж имали за цел да вжзстановят потжпканите свободи и накжрнените народни чувства. Обрат кжм здравето и установеното, обрат кжм верност на родината, обрат кжм тжрсене истинските компетентности и сжздаване здрави устои на свободен джржавен живот стана в Германия, Италия и най-после у нас.

Насилието, тжпкането на свободите, разгонването интелигенцията, заплашването сжс сжсловна диктатура отврати младешта у нас и докара желаната от всички промена.

Днес цела Бжлгария е обсеята с младежки групи, които подпомогнаха борбата на ония, които се бориха, страдаха и туриха край на дружбашката тирания. Тия млади, вземат днес знамето из ржцете на своите бащи и заедно с тях високо издигат лозунга на свободата, законността и реда — принципи, които дружбашите се опитаха да забравят.

Министр Бобошевски и работниците.

Министра на труда, г. Бобошевски, приел на 20. VI. в 8¹/₂ ч. една делегация от Бжлгарския работнически синдикален сжюз (комунисти), която му предявила искания относно прилагането и разширението на работнишкото законодателство. Поглавните от исканията на делегацията били: запазване на 8 часовия работен ден в сжщия отдел, който е предвиден в указа за 8 и 6 часовия работен ден; спазване напжлно постановленията относно хигиената и безопасността на заведенята; разширяване на закона за осигуряването на работниците за инвалидност, старост и безработица; освобождаване на работническите заплати от данжци; да се назначават за инспектори по труда безпартийни лица, а помощниците им да бждат избрани, сжгласно чл. 25 от закона за хигиената и безопасността на труда.

Г-н Бобошевски отговорил, в смисжл, че правителството, от което произхожда, ще направи всичко което е вжзможно. Той схваща, че ра-

